

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 28.

V Ljubljani, v ponedeljek 4. februarja 1889.

Letnik XVII.

† Cesarjevič Rudolf.

Z Dunaja, 2. februarja.

Že včeraj je uradna „Wiener Zeitung“ v neuradnem delu naznanjala, da cesarjevič Rudolf ni umrl za mrtvoudom, kakor se je sprva iz Meyerlinga poročalo, ampak, da se je v trenutku omračenja duha sam usmrtil.

Danes pa uradno razglasa sodbo zdravnikov, ki so dne 31. januarja mrliča raztelesili in ogledali. Ta sodba se glasi:

1. Cesarjevič je umrl, ker mu je bila črepinja razbita in prednji del možganov.

2. To razbitje se je zgodilo po strelu, ki je bil prav od blizu sprožen v sprednji del desnega senca.

3. Strel iz revolverja srednje velikosti zadostuje za omenjeno ranjenje.

4. Kroglice ni bilo najti, ker je skozi rano nad levim ušesom šinila iz glave.

5. Ni dvoma, da se je cesarjevič sam ustrelil, in da je bil mahoma mrtev.

6. Patološka preiskava je pokazala, da ste se ševji na črepinji prezgodaj zarastli, da so bile črepinja in tako imenovane prstne jamice na znotranji strani črepinje nenavadno globoke, možganski zavitki jako ravni, možganska votlina zelo obširna. Skušnja pa uči, da se pri takih prikaznih navadno razodevajo izrodki duha; torej je misel opravičena, da se je to zgodilo v trenutku, ko se mu je v glavi zmešalo.

To sodbo so podpisali dr. Hofmann, profesor sodnijske medicine, dr. Kundrat, na-

čelnik patološkega zavoda in raztelesovalec, pa cesarjevičev zdravnik dr. Widerhofer.

„N. Fr. Presse“ poroča danes, kakor pravi, iz čisto zanesljivega vira, o strašnem dogodku v Meyerlingu v bistvu tako-le:

Cesarjevič se je peljal v ponedeljek 28. januarja popoldne z dunajskim izvoščkom v Meyerling ter se je med potjo malo prehladil. Pri večerji bil je sicer vesel, pa je tovarišema princu Koburškemu in grofu Hoyosu vendar rekel, da pojde zgodaj spat, da s potom prežene prehlajenje.

V torek je bil velik lov, ki sta se ga vdeležila pa samo omenjena gosta; cesarjevič je ostal doma. Ko se z lova vrneta, najdeta ga še dosti dobrega in veselejšega, kakor je bil prejšnje dni, vendar pa ni šel k obedu, ki je bil ravno istega dne pri cesarju, ampak je prosil svojega svaka princa Koburškega, naj ga pri cesarju izgovori: „Sporočiti očetu in materi, da jima poljubim roki, pozdravi Štefanijo in Lizeto, pa nikar posebno ne govori o moji bolezni“. Ko pride princ Koburški v dvorno palačo, bili so gostje večinoma že zbrani, le nekaterih ni bilo, dasi je bila določena ura že potekla. Cesar zagledavši princa, stopi nemudoma k njemu ter pravi: „Za božjo voljo, kaj je pa z Rudolfom?“ Princ potolaži cesarja, da se je cesarjevič malo prehladil in da zaradi tega ne more priti k obedu, da mu bo pa gotovo kmalu zopet odleglo. V istem trenutku vstopi cesaričinja Štefanija v dvorano in prinese seboj telegram, v katerem jej cesarjevič poroča, naj gré sama k obedu; on je malo prehlajen, pa ne resno bolan.

Grof Hoyos je ostal pri cesarjeviču, ki mu je pri večerji rekel: „Sicer mi je bolje,

a vendar grem zgodaj spat, da bodem jutri jakejši za lov“.

V sredo 30. januarja zjutraj ob sedmih cesarjevič še ležeč v postelji pozvoni svojemu strežaju Ložeku ter mu dá potrebna naročila za lov, ki se je imel ob polu osmih pričeti. Tudi mu je rekel, naj vse to sam opravi in voznikom pové, kam in kdaj imajo priti. Ko strežaj ugovarja, da bode to sporočil lovcu, ker bi sicer ne mogel biti pri cesarjeviču, mu reče: „Ne, ne, sicer bodo same zmešnjave.“ Strežaj torej odide, da opravi, kakor mu je bilo naročeno. Ob polu osmih se vrne in potrka na vrata, da bi cesarjeviču povedal, da je vse pripravljeno. Ker se cesarjevič ne oglasi, potrka v drugič in tretjič, pa zopet vse tiho. Okoli osme ure prideta princ Koburški in grof Hoyos in vprašata po cesarjeviču. Strežaj jima odgovori, da menda prav dobro spi, ker ga je vže klical, pa se mu ni oglasil. Sklenejo torej še malo počakati, potem ga pa zdatneje klicati. Ali ko začno trkati in ni nobenega odgovora, začne jih skrbeti, da bi se mu ne bilo kaj hudega prigodilo. Z vso silo torej vderó srednjo tablo v vratih, odpró potem od znotraj zaklenena vrata in stopijo v sobo, kjer je ležal cesarjevič viseč z zgorenjim životom čez posteljo, z glavo navzdol in s krvavimi ustnicami. Prvi stopi k postelji strežaj, in zagledavši doli visečo blede glavo in okrvavljene ustnice, zavpije: „Jezus Marija, Njega cesarska visokost se je s strihninom zastrupila.“ Slišal je namreč, da s strihninom zastrupljenim kri stopi v usta. Ne da bi bili cesarjeviča natančneje ogledali in se prepričali, kako je prav za prav umrl, se grof Hoyos nemudoma odpravi v Baden po zdrav-

LISTEK.

Knjige „Slovenske Matice“ za leto 1888.

II.

Frana Erjavca „Izbrani spisi.“

Uredil Fran Levec. Prvi del: Pripovedni spisi. — Tiskala „Katol. Tiskarna.“

Fran Erjavca in „Matica Slovenska“ sta tako tesno mej seboj združena, da ju ločiti ne moremo. Kaj je bil pokojnik našemu znanstvenemu zavodu? Le površno govoreč, bil mu je eden poglobitih stebrov in stanovit podpornik do zadnjega vzdih. Z malo izjemo romali so vsi njegovi znanstveni spisi k odboru Maticinemu. Letopisi so vsako leto prinašali to ali ono iz marljivega peresa Erjavčevega. Blaga je bila torej misel, oživiljena v odboru „Matice“, proslaviti svojega izredno pridnega podpornika s tem, da „Matica“ izdá izbrane spise Erjavčeve, bajé v dveh oddelkih. Prvi zvezek leži pred nami. Obseza pripovedne spise, raztresene po raznih kotih našega slovstva. Po kateri metodi so vrejeni, nismo mogli spoznati. A če prelistáš knjigo do kraja, oživé ti v spominu ona blaga čuvstva, ki so ti polnila srce takrat, ko si še kot dijak željno in često prebiral spise Erjavčeve po „Novicah“, „Glasniku“ in „Mohorjevi družbi“. Ni spisal mnogo pripovednega Erjavca — 250 strani v osmerki obsega knjiga —

a vendar upoznaš iz teh deveterih povestí duhovitost pisateljevo, njegovo blago, rahločuteče srce in izbornu peró.

Kdor pregleda raztresene te ude Erjavčeve modrice, spozná mu glavo in srce. In gotovo je „Matica“ v smislu vseh svojih udov sprejela ukrep, tem potom postaviti pokojniku krasen spomenik hvaležnosti. Naj pa se nam ne zameri, ako ob tej priliki zapišemo opazko, ki nam jo jedino le ljubezen do stvari in našega zavoda v pero potiska. Želeli bi imeti pred soboj originalno podobo Erjavčeve, hočemo reči pristno njegovo pisavo, prav kakor mu je tekla prvotno iz peresa. Ako nam vrednik knjige zatrjuje, da je eno izmed svojih pripovednih del Erjavca sam predelal in priredil za nov natis, smo popolno zadovoljni s tem, da se tako tudi natisne. Druge spise pa popravljati in devati v najnovejši okvir slovniških oblik, ne zdí se nam umestno. Znano je in priznано, da je bil Erjavčev slog klasičen, kakoršnega ni pisal in ne piše nihče med nami. Želeti bi bilo torej, da se nam podá original, ne pa kopija, katero je stesaril — kakor čujemo — ne vrednik izbranih spisov, marveč Maticin korektor. Erjavca je osebito v slovniških oblikah v obče pravilen od leta 1857 pa do smrti svoje. In gotovo bi bilo zanimivo zasledovati po njegovih spisih, za koliko in kako je izpreminjal tekom časa slog in oblike. Iz tega bi se mnogo

učili. Preširna bajé hoté izdati v prvotni, od njega samega prirejani obliki; zakaj tudi ne Erjavca, ki v svojih spisih nikakor ni zastarel? — Toda brez zamere. Uvaževaje tudi te pomisleke smelo trdimo, da bodo Maticarji s knjigo prav zadovoljni.

III.

Prihajač.

Povest. Spisal Fr. Dolinar. Izdala „Matica Slovenska“. Tiskala Miličeva tiskarna.

„Takih povestí še mnogo želim udom „Matice Slovenske“ in tudi drugim odraslim Slovencem“; tako sem mislil, ko sem zadovoljen in prijetno iznenaden prebral lepo povest „Prihajač“. — Snov povesti je čisto domača, vsakdanja, vzeta iz navadnega življenja na kmetih, a pisatelj jo mojstersko razpravlja, pozná se mu, da je na tem polju že prav domač. Slika nam dogodke živahno, mično in resnično, značaje oseb v povesti sploh dosledno, psihološko, v vsej povesti veje zdrav realizem, kateri prešinja blagodejen idealizem. Ljudje se kažejo, kakoršni so v resnici, krepostni in zločesti, slabotni in omahljivi, a prejemajo tudi plačilo in kazni, ker náđ njimi vlada previdnost božja.

Stržen, „prihajač“, glavna oseba v povesti, kako resnično je risan njegov značaj razven konca. Brezvesten trgovec celoma, kakor bi ga vžil. Njegova načela: Povesod, kakor je navada; — pre-

nike, od ondot pa na Dunaj cesarju povedat, kaj se je zgodilo.

Princ Koburški in strežaj sta pa ostala v sosednji sobi, da bi truplo do prihoda komisije ostalo, kakor so ga našli. Ker ste pa sveči goreli pri postelji in se je princ bal, da bi se kaj ne užgalo, stopi k postelji, da sveči ugasne. Zdaj še le zapazi, da ima cesarjevič veliko rano na glavi in da revolver drži v rokah, da se torej ni zastrupil, ampak ustrelil.

Grof Hoyos med tem pride v Baden in pošlje zdravnika dr. Mühlleitnerja v Meyerling. Od ondot se podá na Dunaj naravnost v dvorno palačo ter sklene strašni dogodek kolikor mogoče prizanesljivo najprej naznati cesarici. Sprva pravi, da je cesarjevič nevarno zbolel; ko pa cesarica sili, naj ji pové vse natančnosti, ji razodene, da je cesarjevič vze mrtev. Cesarica vstane, da bi šla to povedat cesarju, ji grof Hoyos reče: „Vašemu Veličanstvu imam še kaj strašnejšega povedati: cesarjevič si je zaval!“ — „Tega cesarju ne morem povedati,“ vsa potrta odgovori cesarica. In res je cesar še le zvečer zvedel, da se je cesarjevič sam usmrtil. Ozir na cesarja je bil menda tudi vzrok, da se je iz Meyerlinga najprej poročalo, kakor da bi bil cesarjevič umrl za mrtudom.

Cesarjeva Štefanija je zvedela strašno novico vže ob $\frac{3}{4}$ 11. uro dopoludne. Ravno je imela pri sebi učiteljico, ki jo podučuje v petji, kar jo pride strežaj klicat, češ, da ji ima princesinja Valerija nekaj silno nujnega povedati. Štefanija vstane rekši, naj učiteljica malo potrpi; ko je pa le dolgo ni in učiteljica sliši v bližnji sobi veliko ihtenje, sklepa, da se je moralo kaj strašnega zgoditi. Ne dolgo potem ji pride strežaj povedat, naj gre domov, ker je poduk za zdaj pri kraji.

Kakor današnji listi poročajo, sporočili so vsi vnanji vladarji cesarski rodbini svoje sočutje, in nemški cesar, kakor tudi srbski in grški kralj, so hoteli osebno priti k pogrebu, ki bode v torek 5. t. m. ob štirih popoludne. Toda cesar je izrekel željo, naj bi se pokop vršil priprosto le v družinskem krogu, zato ne bode nobenih zastopnikov razven starišev cesarjevine Štefanije, kralja in kraljice belgijske.

Na Dunaji prevladuje cesarjevičeva prežalostna smrt vse druge zadeve in vse razodeva veliko žalost, zlasti pa najiskrenejše sočutje za silno britkost, ki prešinja cesarja in cesarico. Državni zbornici ste imeli včeraj seji, v katerih ste izražali jedino le sočutje zaradi silne nesreče, ki je zadela cesarja in državo, ne da bi bile sicer kaj drugega obravnavale. Dotična govora najdete v državnozbornem poročilu. Tudi vsi klubi državnozbornski, desniški in leviški so se bili včeraj

pričanje je meni blago; — jaz sem vse, kar kdo hoče in kar naneso okolnosti; njegov bog je blago in vživanje. Odotod si razlagamo vse njegove spletke: Kako hitro — zdi se mi, da malo prehitro — zaneti prepir med vaškima veljakoma, ker vé, da kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima; razbrzdan je, ženi se zaradi denarja, a se opeče, zbira v svoji gostilni sodrgo in npravno silno pokvari vaščane, s tem si namnoži zadolženje, kazen ga zadene — svojega pomagača in sam sebe ustrelil. Rekel sem, da pri koncu ob smrti ni značaj Strženov risan do sledne. Stržen, kakor ga poznamo, prihajač brez blagih čutov, ne bo tako nespameten, da bi se končal, on jo bo raje popihal v druge kraje, v druga mesta in zopet sleparil, dokler ga ne doseže pravica gosposke; s parizarjem je pripeljal, s culo jo popihal — a orožnik mu je za petami, to bi bilo po mojem mnenju prikladen konec značaju Strženovemu. Drugi značaji so pravilno risani: Peter trezen, rezen, a blag značaj; Tine živahen, omahljiv, a se skusi, očisti in zboljša; Minež, zločest, Čedin in Mejač in žena prav iz naroda vzeta, in Mimica in Franica, kdo bi ne imel rad teh poštenih, zvestih in delavnih deklet. — Ker je povest pisana tudi v pravilnem, domačem jeziku, to še tem bolj povišuje nje estetično ceno. Z zabavno knjižnico sploh ustreza „Matica Slovenska“, s to se je še posebno prikupil svojim udom.

zbrali, da so izrekli svoje milovanje in svoje sočutje za cesarja, cesarico in cesarčinjo Štefanijo. Jdnake sklepe so storili mestni zbor, razni zastopi in brezštevilna društva, domača in vnanja, kakor poročajo časniki. Na Ogorskem so celo potihnilo nemiri, ki jih je vzbudila razprava o novem vojnem zakonu. Ravno tam, pa tudi v nekaterih krajih dunajske okolice, se je bila raznesla govorica, da je cesar nevarno zbolel ter bil vže previden s sv. zakramenti. Ne bi se bilo čuditi, ako bi bili strašni dogodki omajali cesarjevo zdravje, vendar se ta govorica, hvala Bogu, ne potrdi in ogerski ministerski predsednik Tisza, ki je prišel predvčerajšnjim na Dunaj, jo sam popravlja v ogerskih listih, katerim telegrafuje, da je bil pri cesarju, kateri se dobro počuti in ki pride po dovršenem pogrebu na Ogorsko. Bog daj, da bi se dobro počutil še dalje in da bi silni udarci, ki te dni zadevajo Njegovo preblogo srce, za Njegovo telesno in dušno zdravje ne zapuščali nobenih slabih nasledkov.

Z Dunaja, 3. februarja.

Poročila z Ogorskega pripovedujejo, da je nedavno bil cesarjevič povabil svojega prijatelja grofa Karolyia, naj ga 30. januarja obiše. Grof Karolyi je omenjenega dne res prišel, ali cesarjevič je bil že mrtev. Čemu ga je vabil, grof ne vé. Vrnivši se v Budimpešto, pripovedoval je svojim prijateljem, da smrti cesarjevičeve cesarici ni naznanil grof Hoyos, ampak njena čitateljica gospodičina Ferenczi. Tudi je pravil, da je pisal cesarjevič cesarju, cesarici, princesinji Štefaniji, nadvojvodi Otonu in vojvodi Braganzi, da pa v nobenem pismu ni razodel vzroka, zakaj se hoče usmrtiti. Neki dunajski list vé povedati, da je pisal tudi svoji sestri Valeriji ter ji posebno priporočal, naj tolaži stariše. Tudi sekijski načelnik vnanjega ministerstva pl. Szögyenyi dobil je pismo, v katerem pa cesarjevič besedice ne črhne o vzroku samomora, ampak mu le naznanja, da ga je v oporoki imenoval za vreditelja svoje pismene zapuščine, ki je neki precej obširna in da mu zaradi tega izroča tudi ključne svoje pisalne mize.

Gledé oporoke naznanjajo današnji listi, da je bila včeraj pod predsedstvom prvega obersthofmeistra kneza Hohenlohe v pričo zastopnikov višjega maršalskega urada in vnanjega ministerstva odprta in razglašena. Cesarjevič jo je spisal že l. 1886, ko še nič ni bolehal. Glavni dedič je njegova hčerka nadvojvodinja Elizabeta, o kateri izreka željo, naj bi ostala v bližini cesarjevičevih starišev; vžitek premoženja pa ima princesinja Štefanija do svoje smrti. Glavni del premoženja je v obligacijah in gotovini, razun tega pa poseduje otok Lakromo in grad Meyerling. Spominjal se je tudi družine in prijateljev ter jim zapustil volila in spominjke. Gledé izdaje velikanskega znanstvenega dela „Oesterr.-ungarische Monarchie“ v oporoki nič ne stoji, pravijo pa, da se bode delo pod pokroviteljstvom nadvojvode Karola Ludovika nadaljevalo.

Kakor sem že rekel, bode pokop v torek ob 4. uri popoludne. Belgijski kralj in kraljica sta prišla v ta namen sinoči ob $\frac{1}{2}$ 11. uri na Dunaj. Cesar ju je pričakoval na kolo-dvoru zahodne železnice, in bil jako ginljiv prizor, kako sta se cesar in kralj po prvem pozdravu zjokala. Ker je kapucinska cerkev jako majhna, bodeta se po naredbi cesarjevi v imenu državnega zbora v cerkvi pokopa vdeležila samo oba predsednika s svojima podpredsednikoma in tremi člani vsakotere zbornice, ki jih v ta namen izbereta. Po volji cesarjevi tudi ne bo nobenega grobnega nagovora, pač pa je ces. kr. dvorni kapelan dr. Napotnik včeraj v svojem govoru mimogredé omenjal silne britkosti, ki je zadela cesarsko hišo. Naslanjajoč se na žalost Marjino, katere srce je po prerokovanji Simeonom prebodlo več britkih mečev, priporočal je poslušalcem, naj voljno prenašajo vsakotero žalost in zgubo, naj bo že zguba ljubega otroka, ali skrbnega moža, ali dragega brata, ali naj bo žalost tako velika,

kakor jo prizadeva zguba kraljestva in cesarstva in kakoršno ravno sedaj čutijo naše dežele. V kapucinski rakvi, kamor bodo položili cesarjevičovo truplo, bode cesarjevič izmed cesarske rodbine ravno 113. mrlič.

Gledé prestolonaslednika nekateri listi pripovedujejo, da se bo nadvojvoda Karol Ludovik odpovedal pravicam do prestola na korist svojega prvega sina nadvojvode Franca Ferdinanda-Este, in da je cesar prihodnjega cesarjeviča že k sebi poklical. Naslov in dedščina vojvod Estenskih preide na mlajšega brata Otona, Franca Ferdinanda pa da bode cesar posinovil. Poroštvo za te novice prepuščam seveda omenjenim listom.

Državni zbor.

Z Dunaja, 2. febr.

O prvi seji poslaniške zbornice Vam nisem posebej poročal; kar se je važnega godilo med njo, najdejo častiti čitatelji v mojem zadnjem dopisu o cesarjevičevi smrti, kateremu le še dostavim, da so v prvi seji obljubo storili nekateri novo izvoljeni poslanci poljski, med njimi tudi minister Zaleski. Nemški liberalni listi so se izpodtikali, da je obljubil v poljskem in ne v nemškem jeziku, ali to je čisto naravno, ker je on v ministerstvu izločno minister za Galicijo.

Za včeraj je bila napovedana druga seja, v kateri bi se bil nadaljeval prejšnji dnevni red. Ali zaradi cesarjevičeve smrti odpade vse obravnavanje državnega zbora za toliko časa, da bode cesarjevič pokopan. Včeraj sta se bili gospodska in poslaniška zbornica zbrali le v ta namen, da se spominjate cesarjeviča in da sklenete izraz sočutja za cesarsko rodbino.

Poslaniška zbornica sošla se je ob 11. uri dopoludne. Poslanci so bili vsi črno oblečeni, ministri v frakih, predsednik dr. Smolka pa je z ginenim srcem govoril tako-le:

Visoka zbornica! Z britko tugo v srcih, žalostnega in potrtega duha vsled udarca pretresljivega dogodka se danes zberemo, da se v slovesno-resni uri spominjamo preljubljenega cesarjeviča nadvojvode Rudolfa, katerega nam je smrt nenadoma in prerano vzela. Izraziti hočemo čutila nepopisne bolečine, ki je pretresla z elementarno silo vse narode avstro-ogerske. Najhujši udarec je zadel Nj. c. kr. Veličanstvi, cesarsko hišo in državo ter provzročil brezmejno žalost. Nenadomestljiva je zguba za prestol in državo, katerima je smrt vzela v cvetji mladosti nadepolnega dediča prestola in rodu, ljubljenea, upanje in ponos, z izvanrednimi lastnostmi duha in srea blagodarjenega moža, ki je budil velika upanja za prihodnost. Pokorimo se v ponižnosti neizvedljivim sklepom previdnosti, prosimo Vsemogočnega, da podeli moč strašno in težko zadetim plemenitim starišem in prevzvišeni vdovi v največji žalosti, da morejo prenesti strašno nesrečo, ki je tudi nas zadela. Visoka zbornica! V preveliki žalosti hočemo se spomniti ter izreči nekaj — edino, ako je sploh mogoča tolažba, kar pretresa srca vseh narodov države, ki so potrtega duha in z žalostno dušo sedaj popolnoma združeni s svojim žalujočim cesarjem. To nam kaže moč, na kateri sloni država, čustvo skupnosti in nerazdružljivosti med cesarsko hišo in narodi; čustvo, ki ga težki udarec le ojači in pomnoži; čustvo, katero hočejo izraziti tudi prosto izvoljeni zastopniki narodov, da mnogo skušanemu vladarju položimo pred noge, kar more tolažiti srce plemenitega trpina: ljubezen in zvestobo narodov. Žalostni dogodek bodi vir nove moči, nove navdušenosti, da vse svoje moči v večji meri posvetimo cesarju in državi.

Visoka zbornica naj pooblasti predsedništvo, da primerno izrazi njeno globoko žalost in srčno sočutje Nj. c. kr. Veličanstvoma in prevzvišeni vdovi, in upam, da bode gotovo tudi želja visoke zbornice, da se vsi vdeležimo pogreba. Sedaj pa naj visoka zbornica z manoj zakliče: Nj. Veličanstvo premilostljivi cesar, Nj. Veličanstvo premilostljiva cesarica naj živita. (Zbornica trikrat navdušeno zakliče: Živio!)

Gospodska zbornica se je sošla pol ure pozneje in predsednik grof Trauttmansdorff je govoril:

Čestita gospoda! Globoko potr zvršujem težavno dolžnost, da se spomnim pretresljivega dogodka, ki je vso Avstrijo napolnil z največjo žalostjo. Nj. cesarske visokosti prevzvišenega cesarjeviča nadvojvode Rudolfa ni več! Šlo je veselje in

upanje cesarskih starišev, šla je sreča žalujoče vdove, upanje vseh zvestih narodov avstrijskih, katerim je bil sin dedič plemenitih lastnosti očetovih.

Čutil, ki polnijo vsa rodoljubna srca, ne moremo izraziti v besedah. Kdor pa ima srečo, kakor mnogi izmed nas, predobrega in preljubljenega vladarja in gospoda bližje poznati, kako deluje kot družinski oče in vladar, čuti in misli, tega mora do-godek premagati. To je ovi moment v življenji človeškem, ko človek ne more izreči, kar skupno čuti. Gospoda moja! Ker dobro poznam in čutim, kar Vas vse navdaje, in v zavesti si zaupanja Vas pro-sim, da pooblastite predsedništvo in mu naročite, naj primerno izrazi čutila žalosti in srčnega sočutja Nj. ces. veličanstva in Nj. ces. visokosti gospej nadvojvodinji. Ker ste vsi, sem prepričan, da potrdite predlog in izvršil bodem žalostno dolžnost.

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. februarja.

Notranje dežele.

Kabinetno povelje *nemškega cesarja* uka-zuje za prestolonaslednika Rudolfa osemdnevno žalovanje cesar Franc Josipovega in 11. ulanskega polka. Oba polka sta odposlala deputacije k pogrebu na Dunaj.

Novi člani gospodske zbornice grof Kinsky, Rudolf Isbary in vitez Stremayer so pristopili ustavovorni stranki gospodske zbornice, stavbeni mojster Schmidt bo ostal „divjak“, dvorni so-vetnik Sichel pa se bo pridružil srednji stranki.

„Nemzet“ je dobil z Dunaja nastopno br-zjavko: „Nj. veličanstvo se počuti, hvala pre-vidnosti božji, vzlic hudemu vdarcu dobro, ter prosim, da to naznanite kolikor moč mnogim krogom. Tisza.“

Vnanje države.

Zmešnjava mej *bolgarskimi* strankami po-staja vedno večja, odkar so se sprli vodje. Stojanov in Petkov sta postala, kakor znano, protivnika po-vodom sobranjske razprave o pomiloščenji majorja Popova. Prvi je stal na vladni, drugi na nasprotni strani. Petkov je župan sofijski ter postane vladni lahko jako nadležen. Vlada želi, da bi bil odstavljen od županstva, kar bi se moglo zgoditi, ako bi mu nezaupnico izrekel shod meščanov. Petkov pa tudi ne drži križem rok ter snuje shod zoper mi-nisterstvo. Sedaj se gré za to, kdo bo bolj hiter in premeten.

Kot *nemški* pravosodni minister in naslednik Friedbergov je imenovan dr. pl. Schelling, sin zna-nega modroslovca. Schelling je sedaj star 65 let ter je že z 20. letom stopil v državno službo. O njegovem političnem stališču se poroča: „V prejšnjih letih je bil znan kot strogo konservativen, akoravno ni tega nikedar dokazal v javnem življenji; svojo prejšnjo službo državnega tajnika v pravosodnjem ministerstvu je opravljal izključno s strokovnjaškega stališča.“

Seja *francoske* zbornice dne 31. januarja ni bila takó odločilnega pomena, kakor se je sploh pričakovalo. Jouvencel je razložil in utemljeval svojo interpelacijo. Floquet je naznanil, da bo prej predložil postavo o volitvah po okrajih, predno bo od-govoril na interpelacijo, ter je rekel mej drugim: Ta postavni načrt ni naperjen zoper volilno prostost, marveč le zoper one, ki skušajo vreči republiko. Konečno je zahteval, da izreče zbornica vladni za-upnico. To se je zgodilo s 300 proti 240 glasovom. Večina je čisto republikanska, proti zaupnici pa je glasovalo 169 desničarjev, 14 boulangistov in 57 republikancev. Vlada je bila s tem izidom zadovoljna, tudi noče sedaj poostri notranjih nasprotij. Zaradi tega ne bo izdala naredb zoper Boulangerja razven že napominane volilne postave. Boj mej republiko in njenimi sovražniki se bo odločilno bil še-le po otvorjenji pariške svetovne razstave pri jesenskih volitvah.

Iz *angleške* prestolnice se poroča: Vsed izjav nemškega kanclerja in Wissmanna v državnem zboru bo skoraj gotovo prenehala angleško-nemška pogodba v vshodni Afriki, ker se hoče Salisbury umakniti slučajnemu očitjanju, da je potrdil poleg blokade tudi pestopanje z orožjem na suhem. V tem smislu se je ministerski predsednik izjavil na-sproti nekemu veleposlaniku. Gledé Samoa pa mej državama bajé ni resne razprtije. — Reuterjevo iz-vestje preklicuje pretirane pariške vesti, da se hoče Anglija celo blokadi odtegniti.

Irska poslanca O'Connor in Coudon sta bila zaradi prestopkov nasilne postave obsojena na štiri-mesečno ječo. Vložila sta zoper razsodbo priziv.

Dnevne novice.

(† Cesarjevič Rudolf.) Iz stolnega mesta in z dežele dobivamo mnogo poročil o žalosti, ki jo čuti prebivalstvo o grozni nesreči, ki je zadela cesarsko hišo in narode avstrijske. To je zopet nov dokaz, kako zvesto udan je naš narod slovenski vladarski

hiši. Namestniškemu svetovalcu gosp. Schemerlu so vsa tukajšnja društva in zastopi izrazili te dni naj-srčneješe sočutje. — Gosp. naučni minister je ukazal, da je jutri na dan pogreba na vseh šolah prost dan.

(Družba sv. Cirila in Metoda.) Kakor sad obrodi pazljivo čitanje po tej družbi izdanih spisov in iz-vestij, spričuje vesela vest, ki jo je vodstvo prejelo po marljivem tajniku V. B. podružnice „Gorenjska Dolina“. Posestnik 80 let stari samec Jožef Košir iz Kranjske Gore je, prebravši društvene spise, iz-ročil omenjenemu gospodu državno obveznico za 50 gl: z obrestmi od leta 1886, pošlje tako koristni in potrebni družbi sv. Cirila in Metoda. — Z za-hvalnostjo beleže ta rodoljubni dar pristavljamo: Bog daj Slovincem dosti tacih starih — pa tudi mladih — samecev.

(Slovenski klub na Dunaji) ima svoj peti večer v soboto 9. t. m. v restavraciji: „Zur goldenen Kugel“ I. Am Hof štev. 10 mezzanin. — Čital bode gosp. Fran Svetič: „Nekaj o napredku“. Začetek ob osmi uri. — S tem vabijo se na Dunaji bivajoči Slovinci, da se vdeležé v obilnem številu tega večera.

(Podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji) pristopila sta gospoda Albert Levič-nik, c. kr. sekcijski svetnik v justičnem minister-stvu na Dunaji, in dr. Josip Jelenc, odgojitelj na Dunaji, kot podpornika. Presrečna jima bo-di hvala!

(Deželni odbor) je v petek izrekel deželni vladí globoko sožalje vsled nesreče, ki je zadela cesarsko hišo in cesarstvo.

(„Katoliška družba“) je imela minolo sredo občni zbor. Predsednik mil. g. proš dr. Jarc je pozdravil navzočne ude ter obširno poročal o dvajsetletnem delovanji družbe, ki je vsako leto z dobrimi knjigami in govori budila in množila ka-toliško zavest. Posebno obširno je govoril o minolem letu „slavnosti“. Praznovala se je papeževa sloves-nost, 25letnica prevzvišenega knezoškofa ljublanjskega, cesarjeva 40letnica, zlata sv. maša g. pred-sednika itd. K družbi je na novo pristopilo 46 članov, umrlo jih je 23. Knjigarna se je pomnožila za 53 knjig. Konečno je zbor izrekel zahvalo č. g. Ge-strinu, ki je vredil knjižnico, č. g. dr. Lampetu na izvrstnem vrejevanji „Drobtinje“ in gg. Pir-natu in Pichlerju, ki sta se trudila pri tom-bolah. — Mil. g. prelat dr. Čebašek se je v na-vdušenem in izvrstnem govoru spominjal papeževe slavnosti, ko so Slovani in Slovinci, vladarji pa-ganski in krščanski s svojimi izjavami častno pri-znali moralno moč rimskega papeštva. Poslušalci so živahno izrazili pohvalo izbornemu govoru mil. g. prelata. Dohodkov je imela družba 2054 gold. 25 krajcarjev, izdatkov 2116 goldinarjev 88 kr. V odbor so bili izvoljeni gg.: prelat dr. Čebašek Andrej, Dogan Janez, Gestrin Leopold, dr. Janežič Janez, dr. Jarc Anton, Msgr. Jeran Luka, Kalan Andrej, Karlin Andrej, Kolar Matija, Krašovic Kajetan, Kržič Anton, Lahajner Dragotin, dr. Lampe Franc, Lednik Alfred, Marn Josip, Močnik Matej, Pichler Josip, Pirnat Tomaž, Polak Drag., Povše Franc, Rozman Janez, Smrekar Jan., Šiška Josip, Zupančič Anton. Želimo družbi, da bi se širili njeni udje po slovenski domovini v blagor našega naroda.

(„Rimski Katolik“), III. zvezek, je izšel ter pri-naša naslednje članke: 1789—1889. Voltaire, Rous-seau, avktoriteta; — Več luči. O krščanskem idea-lizmu. — Stritar; — Katoliški liberalizem; — Pisma o vzgoji; — Češki glasovi o vzgoji; — Pamet in sv. pismo o narodnosti; — O bistvu cerkve; — Listek; — Slovestvo (Gorazd), Turgenjev iz lastnih pisem; — Raznoterosti.

(Iz Cerknice.) Zaradi velike nesreče, ki je za-dela našo vladarsko hišo, se na 10. dan t. m. na-povedana veselica ne bode vršila.

(Iz Škocijana na Dolenjskem.) Meseca janua-rija smo imeli 66 mrličev, med temi 55 kozavih. Dan na dan treba je hiteti večkrat k bolnikom. Tu vidimo ginljive prizore. Po trije, pet tudi osem ko-zavih v eni hiši; na eni postelji troje otrok, na drugi mati z dojencom. Človeka mora groza pretresti, ko bi bil od kamena.

(Naklade na pivo) v vipavski občini vlada ni dovolila.

(Poziv gg. pomočnim uradnikom na deželi.) Odbor „Podpornega in bolniškega društva“ pozivlja s tem vse one gg. pomočne uradnike, katerim so

se doposlala te dni društvena pravila po pošti, da jih vsakdo pazno prečita, zatem pa v svojem krogu dá tudi drugim tovarišem prečitati. — Pristop k društvu izjavi vsak s tem, da izpolni na dotični, tem pravilom priloženi „Pristopnici“, — na kateri je prostora za 4—6 udov, — določno in natanko vse rubrike, zlasti pa zadnji dve, gledé katerih nam je še posebej opomniti, da je ena bolj važna od druge, in da le oba oddelka skupaj obsegata za vsacega uda popolno korist. To so izpredvideli tudi vsi do sedaj pristopivši tukajšnji udje. — Take „Pristopnice“ dopošljejo naj se zatem društvenemu odboru po pošti v Ljubljano (v zavitkih s 5 kraj-carsko znamko). — Isto velja gledé pošiljatve ud-nine, t. j. denarnih zneskov, gledé katerih velja sledeče: Vsakemu pristopivšemu udu vplačati ozi-roma poslati je in sicer: Pristopnina 1 gl., obrok (za bolniški oddetek) za mesec januarij in februarij po 50 kr. = 1 gl. in četrtletni obrok za podporni oddetek 50 kr. Skupaj tedaj 2 gl. 50 kr. Ta znesek je najbolj primerno poslati po poštni na-kaznici. Če bi le-to porabiti hotelo več udov skupaj, naj blagovoli vsak na kuponu dostaviti razločno svoje ime in kraj. Odbor bode, ko prejme tako izpolnjene „Pristopnice“ in vplačila, doposlal sleher-nemu udu po en iztis društvenih pravil in „Spre-jemnico“. — Da bode pa odbor svoje poslovanje mogel redno izvrševati, naj blagovoli vsakateri izmed zunanjih udov najdlje do 10. februarija t. l. svoj znesek in pristopnico društvenemu odboru po-slati.

(Trgovska in obrtniška zbornica) odposlala je naslednji list ljubljanskim trgovcem in obrtnikom: P. n. Več trgovcev in obrtnikov javilo je podpisani trgovski in obrtniški zbornici, da bodo povodom ne-nadomestne izgube, katera je zadela presvetlega cesarja in cesarico, prevzvišeno cesaričino Štefanijo in vso Avstro-Ogersko o smrti Njega cesarske Vi-sokosti nadvojvode, cesarjeviča Rudolfa, zaprli na dan pogreba, to je torek dne 5. februarija 1889. l. popoldne od 4. ure svoje prodajalnice v znamenje žalosti in najglobočjega sožalja. To se naznanja na željo več trgovcev in obrtnikov p. n. trgovcem in obrtnikom.

Ljubljana, dne 4. februarja 1889.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko:

M. Pakič,
podpredsednik.

Murnik,
tajnik.

(† Misijonar Janez Dichtl.) 31. p. m. umri je v Št. Vidu blizu Dunaja č. g. Janez Dichtl, bivši misijonar v Hartumu v Afriki. Rojen 20. decembra 1857 v Hartmansdorfu graške škofije učil se je nekoliko časa v graškem deškem seme-nišču, v veronskem misijonskem zavodu in naposled v Kajiri v Afriki, kjer je bil 5. decembra 1880 v mašnika posvečen. Takoj po novi maši odšel je bil v misijon v Hartum, kateremu je bil tedaj na čelu škof Comboni, vnet varuh pa avstrijski konzul Hansal. Mahdijeve homatije in pa mrzlica pri-silile so Dichtla zapustiti misijon, za kateri je ves gorel. — Milo se nam stori opazujočim, poraz tega misijona vsled angleške samopridnosti in kako padajo v prerani grob goreči nasledniki vrlega Poljaka P. Rylo-ta in našega Knobleharja. Vsem blag spomin in nebeško plačilo!

(Celje) bode dobilo vodovod. Troški so prora-čunjeni na 75.000 gl.

Telegrami.

Velike Lašiče, 2. febr. Vsi potrli ob smrti cesarjeviča Rudolfa kličemo: Bog mu daj večni mir nad zvezdami.

Dunaj, 1. febr. *) Državnega zbora pred-sednik Smolka: Pod težo pretresujočega do-godka smo se danes zbrali, da izrazimo čute neizrekljive žalosti, ki je z elementarno silo napolnila avstro-ogerske narode. Prehud udarec je zadel cesarja, cesarico, cesarsko hišo in monarhijo takó nepričakovano ter je pogreznil celo državo in njene prijatelje v neizmerno tugo. Nenadomestljiva je izguba za prestol in državo, ker je v cvetju starosti pobrala smrt dediča in zarodnika, ljubezen, ponos in nado narodov, moža, ki je imel takó odlične lastnosti srca in duha in je opravičeval k velikemu upanju v bodočnost. Uklanjamo se sklepu previdnosti božje ter prosimo Vsemogočnega, naj dá moč ne-srečnim starišem in vdovi prenašati grozno

*) Za zadnji list prekasno. Vred.

nesrečo, ki je tudi naša. V tej preveliki žalosti hočemo eno naglašati in izreči edino besedo, ki še morebiti nekoliko tolaži: hudi udarec pretresa srca vseh avstrijskih narodov, ki se ravno sedaj z žalostnim duhom mudé pri svojem cesarskem gospodu. Moč, na kateri sloni država, to je čut skupnosti in nerazrušljivosti cesarske hiše z narodi, čut, ki se je v tej nezgodi le ojačil in utrdil, čut, kateri izraziti in k nogam vladarjevim položiti je pred vsem opravičeno prosto voljeno zastopstvo naroda. Kar bo dobro délo vladarjevim srčnim ranam, to je ljubezen in zvestoba njegovih narodov; to pa naj nam bo nov povod, da cesarju in državi še v večji meri posvetimo vse svoje moči. Predsedništvo prosi pooblastila, da Veličanstvoma in vdovi izrazi najglobokejšo žalost, prisrčno sočutje in željo zbornice gledé korporativne vdeležbe pri pogrebu. — Zbornica, ki je stojé poslušala govor, zakliče trikrat „hoch“ cesarju in cesarici. — Kdaj bo prihodnja seja, ni še določeno.

Dunaj, 1. febr. *) Gospodske zbornice predsednik Trauttmansdorff: Globoko ginjen izpolnujem težak nalog spominjajoč se pretresujočega dogodka, ki je nakopal celi Avstriji veliko žalost; prevzvišenega prestolonaslednika nadvojvode Rudolfa ni več. Izginilo je veselje pomirjajoče nade prevzvišenim cesarskim starišem, prominula je življenja sreča žalujoči vdovi, izgubljeno je upanje zvestih narodov, ki so v sinu videli dediča očetovih lepih čednostij. Mogoče ni z besedami opisati čutov, ki danes navdajajo vsa dinastično-domoljubna srca. Vsakega izmed nas, ki ima srečo biti v bližini preljubljenega cesarja in gledati, kako kot družinski oče in vladar dela, čuti in misli, vsakega navdaje prebritka tuga; to je jeden izmed onih trenutkov v človeškem življenji, v katerih se skupno čuti, a se ne more z besedami izraziti. Prav spoznavaje in ocenjevaje to, kar Vas vse navdaje, in opirajoč se na zaupanje, katero ste vedno izkazovali predsedništvu, prosim Vas le to danes, da zbornica pooblasti predsedništvo po razmerah dopuščenim načinom in najudaneje Veličanstvoma in nadvojvodinji izraziti najtoplejše sočutje. Vidim, slavna gospôda, da ste vsi vstali; s tem sem prepričan, da mi jednoglasno pritrjujete; izpolnil bom britko dolžnost, ki mi je vsled tega navstala. Današnja seja je bila samo zaradi te izjave sklicana ter jo proglašam zaključeno.

Praga, 1. febr. *) Tudi današnji listi so izšli črno obrobljeni ter objavljajo ginljive članke. „Bohemii“ odgovarjaje pravi „Politik“: Avstrijski narodi ne bodo plemeniteje dokazali svoje odkritosrčne žalosti in bolje potolažili mnogo skušenega vladarja, kakor da si ob mrtvaškem odru blagega rajnega podajo roke k poštemu in skupnemu delovanju. To bi bila gotovo najbolj vzvišena slavnost za umrlega cesarjeviča; mi smo radi pripravljeni v tem oziru storiti vse, kar nam je mogoče.

Peterburg, 1. febr. *) „Vladni vestnik“ priobčuje črno obrobljen simpatično poročilo o življenji prestolonaslednika Rudolfa. „Journal de St. Péť.“ sočutno omenja britke izgube, vsled katere žaluje tudi Rusija, kajti njena cesarska hiša je z osebnimi vezmi spojena z avstrijskim cesarjem. — Včeraj se je pripeljalo mnogo članov cesarske hiše, diplomatičnega kora, ministri, veliko dostojanstvenikov in Avstrijcev, vseh skupaj blizu 500, pred palačo avstrijskega veleposlanika, kjer so oddali svoje obiskovalnice. V dan pogreba se bode v tukajšnji katoliški cerkvi vršila žalovalna slavnost. Vsled običajnega dvornega žalovanja je preklican dvorni ples, ki je bil napovedan na 7. dan t. m.

Monakovo, 1. februarja. Pri magistratni seji se je župan spominjal žalostnega dogodka, ki je tako hudo zadel avstrijsko cesarsko in bavarsko hišo. Vsi odborniki so v znak sožalja vstali s sedežev.

Berolin, 1. febr. *) Kakor poročajo listi, poslal je vojvoda Ratiborski, ker ni go-

spodska zbornica zbrana, avstrijskemu veleposlaniku pismo, v katerem izraza sočutje gospodske zbornice vsled prestolonaslednikove smrti. „Deutsches Tagblatt“ pravi, da bo šel na Dunaj k pogrebu princ Henrik.

London, 1. febr. *) Ves dan mnogo obiskov pri avstrijskem poslaniku. Mestni zbor je soglasno sklenil sožalno addresso na cesarja in cesarsko družino ter jo izročil poslaniku Deymu. Princ Waleski je osebno prišel, da je v imenu kraljice izrazil sočutje. Deym je dobil popoludne Kálnokyjevo brzojavko, da je cesar tako pretresen, da želi imeti pogreb kot družinski dogodek; zaradi tega princ Waleski ne bode prišel na Dunaj. V avstrijski kapelici je bila božja služba, katere so se vdeležili kraljevska družina, diplomatski kor in ministri. Tudi cesarica je izrazila prisrčno sočutje.

Pariz, 1. febr. *) Časnikarji bodo iz hvaležnosti za sprejem v Avstro-Ogerski in Dunaji položili krasen venec na prestolonaslednikovo krsto.

Pariz, 1. febr. *) Zbornica je vladi izrekla zaupnico s 300 proti 240 glasovom.

Amsterdam, 1. febr. *) „Staatscourant“: Zaukazalo se je za prestolonaslednika Rudolfa tritedensko dvorno žalovanje, ki se prične z današnjim dnem.

Atene, 1. febr. *) Negotovo je še, ali bode odpotoval prestolonaslednik na Dunaj. Kralj čaka, kaj bodo sklenili drugi dvori, ter je odposlal sočutni brzojavki cesarju in cesarici. Dvorno žalovanje bode trajalo štirinajst dni.

Atene, 2. februarja. Zbornica je potrdila z avstrijskim Lloydom skleneno pogodbo.

Dunaj, 3. februarja. Ob 1/2 10. uri zvečer truplo blagoslovil dvorni župnik Mayer, potem pa so je po določenem obredu prenesli v dvorno župno cerkev. Ogerski poslanci so danes izvolili 64 članov, ki bodo s predsednikom odpotovali na Dunaj. V Brunsviku se je zaukazalo 14dnevno dvorno žalovanje.

Dunaj, 3. februarja. Ker so darovani venci že prenapolnili mrtvaško sobo, položili so se poznejšnji v stranski dvorani. Vence so poslali še sultan, državni zbor, gospodska zbornica, gališki deželni odbor, pešpolk številka 29 itd.

Peterburg, 3. februarja. Ker si je izprosil cesar Franc Josip, naj se ne odpošlje k pogrebu deputacija pešpolka „Sjevsk“, katerega imejitelj je bil prestolonaslednik Rudolf, ukazal je car polkovnim častnikom 10dnevno žalovanje.

Dunaj, 4. februarja. Občinstvo je pričelo ob osmi uri zjutraj obiskovati dvorno kapelo, v kateri leži prestolonaslednikovo truplo. Vedno nove množice se gibljejo skozi ulice, ki vodijo v kapelo. Slednja je črna obita, dvorne garde opravljajo častno stražo. Prebivalstvo se vzorno véde. „Montagsrevue“, „Sonn- und Montagszeitung“, „Extrapost“ in ostali tedniki se z globoko občutenimi članki pridružujejo splošnemu žalostnemu koru dunajskega časopisja. — Vence so nadalje poslali kraljica Viktorija, princ in princesinja Waleska, princesinja Beatrica. Minister Fejervary je popoludne v imenu ogerskega domobranstva položil krasen venec na prestolonaslednikovo krsto.

Atene, 4. februarja. Avstrijski cesar je naročil poslaniku Kozjeku, naj se zahvali kraljevski družini za sočutje povodom prestolonaslednikove smrti. V sredo bo v katoliški cerkvi božja služba, katere se bo vdeležila tudi kraljevska družina.

*) Za zadnji list prekasno. Vred.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		razkornost v mm	toplotna po Celsiusu			
7. u. jut.	728-0	3-2	sl. vzh.	oblačno	18-00	
2. u. pop.	729-5	5-0	brezv.	dež	sneg	
9. u. zveč.	724-4	4-6	sl. vzh.	„	dež	
7. u. jut.	724-9	0-2	sl. svzh.	sneg	9-50	
2. u. pop.	723-6	0-4	„	„	sneg	
9. u. zveč.	722-3	5-5	brezv.	megla	„	

Srednja temperatura obeh dni 4-3° in 1-6°C., za 5-4° in 0-6° nad normalom.

*) Za zadnji list prekasno. Vred.

Izdajatelj: Matija Kolar.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Umrli so:

29. januarja. Vilibald Kratochwill, poslovođev sin, 4 leta, Zabjek 2, meningitis.

30. januarja. Stefanija Nachtigal, postrežkova hči, 5 let, Poljanska cesta 18, pneumonia. — Albina Kokalj, učiteljeva hči, 9 1/2 leta, Breg 16, caries in jetika.

31. januarja. Marija Mozetič, zidarjeva hči, 6 mes., Poljanska cesta 53, jetika. — Marija Majdič, branjevčeva žena, 32 let, Ključavničarske ulice 3, puerperalna mrzlica.

V bolnišnici:

29. januarja. Marija Šuštar, gostija, 64 let, valed raka. — Jakob Sever, gostač, 58 let, peritonitis. — Matija Gregorič, delavec, 30 let, jetika.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

4. februarja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 90 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16%	83 " 55 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 30 "
Papirna renta, davka prosta	98 " 35 "
Akcije avstr.-ogerske banke	892 " — "
Kreditne akcije	311 " 60 "
London	120 " 75 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 55 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 67 "
Nemške marke	59 " 12 1/2 "

Javna zahvala.

Gospodu Petrovčiču, dekanu moravškemu, vsem častitim gg. duhovnikom, Kolovračanom in drugim, ki so spremili mojega prerano umrlega sina, čast. gospoda

Andreja Pogorelca,
župnika na Kolovratu,

k zadnjemu počitku, ter tako ublažili pregreško bol:

Večna hvala!

V SODRAŽICI, 2. februarja 1889.

Ivan Pogorelec,

(1) v imenu cele rodbine.

Na prodaj je

lep vinograd s hramom,

z opeko kritim, in gospodarskim poslopjem, kakor tudi stiskalnico, ležeč pri Svetinjah v slovenskih gorinah. Posestvo je tik cerkve v najlepši legi in primerno za umirovljenega gospoda duhovnika. Cena 3500 gld. — Natančneje javlja Filip Bezjak, posestnik v Tergovišču, pošta Velika Nedelja na spodnjem Štajerskem. (3-3)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiš št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Bleebüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Izvrstno sredstvo

zoper kašelj, hripavost, kakor tudi izborno branilno sredstvo zoper davico, bolezní v grlu, pljučnih vejah in pljučah so (20-13)

protikataralične kroglice,

koje izdeluje lekarnar Piccoli v Ljubljani, Dunajska cesta. Njemu naj se pošiljajo tudi zunanja naročila, koja izvršuje proti povzetju izneska. Škatljica 20 kr.

Kroglice iz sladnega ekstrakta, salmiaka, ekstrakta sladkih koreninc, sleznega testa, poprove mete in santonina v škatljicah po 10 kr. Pri večjem nakupu rabat.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.